

Kým bych chtěl být

... A já dost často nad novinami přemítám, co bych byl býval byl, kdybych byl býval byl býval, v té které době. To bylo pane plusquamperfektum, co? No prostě, co by se tak šiklo nejlíp, v který době bejt. ... ve středověku jsem si kolikrát myslel – šlechtic. Takovej bohatej šlechtic. A to je právě ta chyba, neboť šlechtictví zavazuje. To znamená, takovej syn, prvorozenej, toho vodmalička učili střílet lukem, bít se, oštěpem házet, lovit divočáky, bejt bdělej – být bdělý, abych mluvil správně tedy – proti úkladům kout pikle – jak se kujou pikle, ho museli učit, a potom, jak dorůstal, tak taky šarvátky sem tam ňáký a rod udržovat.

Po zlověstném tichu, kdy černá houstnoucí klenba zastřela oblohu, přišel náhle po vlnách první divoký závan. Pak další a další. Teď už víchř s deštěm bičují hladinu a sviští v ráhnech. Obrovské vlny se podobají horám, do jejichž propastí se pravidelně propadáme. Obrovská loď se kymácí jako hříčka. Divadlo bez konce. Hukot větru, nárazy vln, skřípot lodí, děs.

Před desítkami tisíc let byla dnešní Sahara plnohodnotnou krajinou s jezery a močály, s mohutnými řekami, které odváděly vodu do Středozemního moře i Atlantského oceánu. Byly tam lesy, křoviny i mokřadní ekosystémy, žila tam bohatá zvířena. V souvislosti s přírodními klimatickými změnami došlo k omezení přílivu vzdušné vlhkosti od moře, a tím k menším srážkám. Ubývalo lesů, které vodu zadržovaly a předávaly ji do vzduchu. Místo lesů se objevila křovinatá step ... Tento rozpad říční sítě byl zlomovým bodem, který urychlil proces vysušování krajiny.

Jeskyňáři, kteří tam tehdy působili, byli neobyčejně příjemní lidé. Přijali mě jako svého, nakrmili mě, dlouho do noci jsme klábosili, musel jsem u nich spát a ráno mě jeden z nich doprovodil k Bobačce, ke zdejší krasové vyvěračce tohoto podivného jména. Ale nejprve jsme šli k jeskyni. Vystoupali jsme vysoký svah, odemkli masívní mříž a tehdy se můj průvodce zeptal (měl silné astma), jestli jsem ochoten jít dovnitř sám. Šel jsem rád. Vlastně ne tak docela přesně, spíše jsem lezl, plazil se dlouhou prolézačkou, v očekávání, jak asi bude vypadat podzemní jezero, do kterého nesmím spadnout, protože bych už nikdy nevylezl.